

bestemmelser om ændret anbringelsessted, uddannelse, behandling el. lign.

Stk. 2. Børne- og ungdomsværnet kan bemyndige en person, institution eller anerkendt forening til at udøve den daglige omsorg for barnet eller den unge. Er et barn eller en ung anbragt i et anerkendt børne- og ungdomshjem eller i en institution for særforsorg, udøves omsorgen på børne- og ungdomsværnets vegne af lederen, så længe barnet eller den unge er i hjemmet eller institutionen eller står under tilsyn derfra.

Stk. 3. Forstandere for børne- og ungdomshjem kan forlange spørgsmålet om ændret anbringelsessted for en elev forelagt for direktoratet for børne- og ungdomsforsorgen.

§ 41. Det påhviler børne- og ungdomsværnet, medmindre hensynet til barnets eller den unges velfærd i det enkelte tilfælde taler derimod, i samarbejde med dem, der udøver den daglige omsorg, at sørge for, at forbindelsen mellem barnet eller den unge og hans hjem holdes ved lige, og at søge at skabe mulighed for tilbagevenden til hjemmet.

§ 42. Forud for anbringelse af en elev på anden måde end i en anerkendt institution skal anbringelsesstedet undersøges af det stedlige børne- og ungdomsværn. Socialministeren kan dog meddele et børne- og ungdomsværn tilladelse til selv at undersøge anbringelsessteder i andre kommuner.

§ 43. Anbringelse i en psykiatrisk hospitalsafdeling eller et hospital for sindslidende kan bestemmes af børne- og ungdomsværnet med tilslutning af hospitalets overlæge, selv om de almindelige betingelser i henhold til lovgivningen om sindslidende personers hospitalsophold ikke er opfyldt. Opholdet kan vedvare, så længe børne- og ungdomsværnet med overlægens tilslutning finder det påkrævet.

Stk. 2. Såfremt forældremyndighedens indehaver eller, når den pågældende ikke længere er under forældremyndighed, den unge eller hans værge modsætter sig anbringelsen, kan beslutningen kun træffes under iagttagelse af reglerne i § 30, § 31, stk. 2-4, og § 32.

§ 44. Når barnet eller den unge ikke har ophold i et anerkendt børne- og ungdomshjem, føres der tilsyn efter nærmere af socialministeren fastsatte regler.

Kapitel 7.

Ophør af hjælpeforanstaltninger.

§ 45. Hjælpeforanstaltninger i henhold til kapitel 4 skal ophøre, når formålet med foranstaltningerne er nået, eller fortsat hjælp i øvrigt ikke længere er påkrævet, og senest når den unge fylder 21 år.

§ 46. Beslutning om ophør af hjælpeforanstaltninger træffes af det børne- og ungdomsværn, der har forsvaret for pågældende. Bor forældremyndighedens indehaver i en anden kommune, skal der dog forinden forhandles med børne- og ungdomsværnet i denne kommune.

Stk. 2. Inden der træffes beslutning om afslag på andragende om endelig eller forsøgsvis hjemgivelse, skal forældremyndighedens indehaver eller, hvis pågældende ikke længere er under forældremyndighed, værgeren have lejlighed til at udtale sig for børne- og ungdomsværnet. De skal have underretning om afgørelsen ved anbefalet brev med oplysning om adgangen til at indbringe sagen for landsnævnet for børne- og ungdomsforsorg. Unge, der ikke længere er under forældremyndighed, skal have lejlighed til at afgive erklæring i sagen.

§ 47. Børne- og ungdomsværnet kan beslutte, at et barn eller en ung, der er anbragt uden for hjemmet, hjemgives forsøgsvis, således at han kan genanbringes, inden der er forløbet 2 år, hvis det skønnes nødvendigt.

Stk. 2. Såfremt forældremyndighedens indehaver eller, når den pågældende ikke længere er under forældremyndighed, den unge eller hans værge modsætter sig genanbringelsen, kan den kun gennemføres, såfremt forsvaret er besluttet i henhold til § 28.

Stk. 3. Bestemmelserne i § 31, stk. 1 og stk. 3-4, finder tilsvarende anvendelse på beslutninger om genanbringelse. Det samme gælder bestemmelserne i § 30, § 31, stk. 2,